

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 33P/44/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117214383
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Skubáková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2117214383.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Katarínou Skubákovou vo veci starostlivosti o medzičasom plnoletého Q. V. (oprávnený na výživné), N.. XX.X.XXXX, A. F. M. XXX, v konaní do času plnoletosti zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, dieťa rodičov - matky: P. V., N.. XX.XX.XXXX, A. F. XXXX/XX-X, W. A., a otca: Q. V., N.. XX.XX.XXXX, C. A. F. M., vo veci návrhu V. A.Y., N.. XX.X.XXXX, A. F. M. XXX, a vo veci návrhu Q. V., ako osoby oprávnenej na výživné, na zvýšenie výživného zo strany otca, t a k t o

rozhodol:

I. Výživné otca na medzičasom plnoletého Q. sa z v y š u j e s účinnosťou od 5.6.2017 na sumu 95,- eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám medzičasom plnoletého Q..

II. Nedoplatok na zročnom výživnom na plnoletého Q. za obdobie od 5.6.2017 do 31.1.2018 v sume 541,63 eur sa otcovi povoľuje zaplatiť v mesačných splátkach po 20,- eur spolu s bežným výživným k rukám plnoletého Q., počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh.

III. Týmto sa m e n í rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 37P/4/2014-85 zo dňa 10.11.2014 v časti výšky bežného výživného otca na medzičasom plnoletého Q. a v časti určenia platobného miesta.

IV. Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a.

V. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Stará matka Q. V., do ktorej náhradnej osobnej starostlivosti (spoločne s jej manželom - starým otcom oprávneného na výživné - H. A.) bol predtým maloletý zverený, sa návrhom doručeným súdu dňa 5.6.2017 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd zvýšil výživné otca na v čase podania návrhu ešte maloletého Q., a to zo sumy 30% životného minima na nezaopatrené dieťa na sumu 100,- eur mesačne. Svoj návrh odôvodnila tým, že maloletý bol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti jej a jej manželovi rozhodnutím tunajšieho súdu č.k. 20P/235/2006-30 zo dňa 16.2.2007, ktorým rozhodnutím bol súčasne otec zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa a matka bola zaviazaná prispievať na jeho výživu sumou 50,- eur mesačne k rukám manželov A.. Od poslednej úpravy výživného uplynulo takmer 10 rokov a podstatne sa zmenili pomery, keď Q. navštevuje 2. ročník B. a úmerne jeho veku sa zvýšili náklady na jeho výživu, ošatenie, štúdium. Náklady sa zvýšili aj v súvislosti s jeho mimoškolskou činnosťou, navštevuje odborné kurzy, má výdavky na pracovný kuchársky odev a zdravotnú obuv, na štúdium a cestovné, celkovo vo výške cca 300,- eur. Otec sa dlhodobo zdržiava na neznámom mieste. S matkou je Q. v pravidelnom kontakte, prispieva i

navyššie, kúpi mu oblečenie a iné, informuje sa na jeho správanie a výsledky v škole. Starí rodičia žijú s Q. v 3-izbovom rodinnom dome.

2. Súdu sa v konaní nepodarilo napriek vykonaným šetreniam zistiť aktuálny pobyt otca oprávneného na výživné. Otcovi tak boli písomnosti v konaní doručované postupom podľa § 116 ods. 2 CSP a § 106 ods. 3 CSP. Otec sa k návrhu nevyjadril.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 5.6.2017, lustráciami starých rodičov a rodičov v Registri obyvateľov a Sociálnej poisťovni, lustráciou oprávneného na výživné v Sociálnej poisťovni, správou kolízneho opatrovníka zo dňa 30.6.2017, rozpisom výdavkov starej matky na Q. a domácnosť (čl. 21), pokladničnými dokladmi (čl.22,23), rozhodnutím Sociálnej poisťovne o výške dôchodku starého otca Q. (čl. 24), pracovnou zmluvou (čl. 25-28), oznámením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava (čl. 36), odpoveďou Sociálnej poisťovne z 22.12.2017 (čl. 55), oznámením Sociálnej poisťovne, pobočka Trnava zo dňa 15.12.2017 (čl. 56), odpoveďou daňového úradu Trnava zo dňa 19.12.2017 (čl. 57), správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica zo dňa 27.12.2017 (čl. 58), oznámením Daňového úradu Trenčín (čl. 59), rozpisom výšok minimálnej mzdy z web stránky www.minimalnamzda.sk <<http://www.minimalnamzda.sk>> (čl. 60), výsluchom navrhovateľov, keď pojednával v neprítomnosti rodičov oprávneného na výživné, ktorí sa na pojednávanie nedostavili a nežiadali pojednávanie odročiť, a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Rozhodnutím tunajšieho súdu č.k. 20P/235/2006-30 zo dňa 16.2.2007 bol v čase podania tohto návrhu ešte maloletý Q. zverený do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov, pričom matka vtedy maloletého bola zaviazaná prispievať na jeho výživu mesačne sumou 1.500,- Sk a otec sumou 681,- Sk mesačne k rukám starých rodičov. Výživné oprávneného na výživné bolo naposledy upravené rozhodnutím tunajšieho súdu č.k. 37P/4/2014-85 zo dňa 10.11.2014, ktorým bolo rozvedené manželstvo jeho rodičov a vtedy ešte maloletý Q. bol zverený na čas po rozvedení do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov. Súčasne bolo uvedeným rozhodnutím otcovi uložené platiť výživné na čas po rozvedení na vtedy maloletého Q. mesačne vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa § 2 písm. c) zák. č. 601/2013 Z.z. o životnom minime a matke vo výške 50,- eur mesačne k rukám starých rodičov. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.11.2014. Súd vychádzal pri určení výšky výživného z príjmov a výdavkov otca (vzhľadom na jeho neznámy pobyt nezistené, podľa oznámení príslušných orgánov ktoré sa súdu podarilo si zadovážiť otec nebol poberateľom žiadnych štátnych sociálnych dávok a dôchodkov), matky (príjmy cca. 130,00 € mesačne, výdavky obvyklé, nezvýšené), a oprávnených potrieb maloletého, ktorý bol zdravý, mal potreby primerané jeho veku, výdavky na jeho výchovu boli obvyklé, žiadne zvýšené výdavky na jeho výchovu neboli. Výživné pre otca potom súd, vzhľadom na skutočnosť že jeho pobyt nezistil, dlhodobo sa zdržiaval na neznámom mieste, a teda nebolo možné zistiť ani aké sú jeho majetkové a príjmové pomery, keď nebol poberateľom žiadneho príjmu zo štátnych alebo sociálnych a dôchodkových dávok, určil vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona mesačne, čiže na úrovni zákonom určeného minima.

5. Z lustrácie rodičov v Registri obyvateľov SR súd zistil, že otec nemá okrem oprávneného na výživné inú vyživovaciu povinnosť. Matka má okrem oprávneného na výživné vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom P. P. K., N. M. T. XXXX.

6. Z lustrácie starých rodičov v Sociálnej poisťovni súd zistil, že starý otec oprávneného je poberateľom starobného dôchodku vo výške 597,20 eur mesačne a stará matka mala v roku 2017 príjmy z vykonávania prác pre spoločnosť A. B..T..Y.. vo výške cca 200,- eur mesačne v hrubom.

7. Z oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava zo dňa 13.9.2017 vyplýva, že otec nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, s tým, že naposledy bol evidovaný v roku 2005. Nepoberá dávku v hmotnej núdzi ani inú sociálnu dávku, naposledy poberal dávku v roku 2007.

8. Z odpovede Sociálnej poisťovne z 22.12.2017 na žiadosť súdu vyplýva, že rodičia oprávneného na výživné sa nenachádzajú v evidencii poberateľov dôchodkových dávok Sociálnej poisťovne.

9. Z oznámenia Sociálnej poisťovne, pobočka Trnava zo dňa 15.12.2017 súd zistil, že otec nebol v období od 06/2016 poberateľom žiadnych dávok sociálneho poistenia.

10. Z odpovede Daňového úradu Trnava zo dňa 19.12.2017 vyplýva, že otec nepodal za roky 2015 a 2016 daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby. Lustrácia v Sociálnej poisťovni otca ku dňom 12.7.2017, 11.10.2017 a 1.2.2018 bola negatívna.

11. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica zo dňa 27.12.2017 súd zistil, že matka je vedená od 10.5.2016 ako uchádzačka o zamestnanie, pričom s úradom spolupracuje. Je poberateľkou prídavkov na dve maloleté deti, K. P. P. A., N. T.. XXXX, v sume celkom 47,04 eur mesačne. Je taktiež poberateľkou dávky v hmotnej núdzi od 1.11.2017 v sume 183,90 eur mesačne.

12. Z oznámenia Daňového úradu Trenčín zo dňa 28.12.2017 súd zistil, že matka sa nenachádza v daňovom registri.

13. Z lustrácie matky v Sociálnej poisťovni vyplýva, že matka mala naposledy v mesiaci 10/2016 príjem z dohody o vykonaní práce v sume 100,- eur v hrubom.

14. Z lustrácie oprávneného na výživné v Sociálnej poisťovni vyplýva, že tento má občasný príjem z brigádnickej činnosti v sume do 112,-eur mesačne v hrubom.

15. Navrhovateľ - oprávnený na výživné - sa na pojednávaní dňa 2.2.2018, t.j. po dosiahnutí plnoletosti pripojil k návrhu na zvýšenie výživného, s tým, že výživné žiada zvýšiť od podania návrhu. Pri výsluchu účastníka uviedol, že chodí do B. R., je tretiak študijného odboru K., pričom ide o štvorročné štúdium s maturitou. O otcovi nevie nič, nie je s ním v kontakte. Na krúžky nechodí, má kurzy, a to baristický, barmanský a pivársky, ktoré sú celkom nákladné.

16. Stará matka oprávneného na výživné pri výsluchu účastníka uviedla, že je momentálne nezamestnaná, nemá nárok ani na žiadne dávky. Žijú zo starobného dôchodku jej manžela. Z toho sa snažia živiť aj oprávneného na výživné. Pracovnú zmluvu mala na deväť mesiacov, skončila v novembri 2017. O povinnom na výživné nič nevie. Nikdy sa neozval, neopýtal sa ako žijú, všetko platia oni. Výživné určené doteraz majú uhradené v podobe náhradného výživného. Mesačné výdavky oprávneného na výživné sú celkovo vysoké. Teraz platili knihy 20 eur, keď v škole varia (oprávnený na výživné) vždy je to 5 eur na cestu, kurzy, ktoré uvádzal, tie boli hradené do konca štúdia, strava v jedálni je 27 eur mesačne. Výdavky sú určite viac ako 150 eur mesačne plus k tomu výdavky na bežnú stravu, hygienu. Výdavky na bývanie rozpísala. Matka výživné platí 50 eur. Občas mu aj kupuje veci, stará sa. Otec nedal nikdy, nezaujímala sa. Neprišiel pozrieť ako sa má.

17. Procesná opatrovníčka odporučila do času plnoletosti zvýšiť výživné zodpovedajúc pomerom a možnostiam otca a potrebám a veku Q..

18. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „ZR“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa § 62 ods. 2 ZR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa § 62 ods. 4 ZR, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 veta prvá a druhá ZR, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Podľa § 78 ods. 1 ZR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 ZR, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 45 ods. 8 ZR prvá veta, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby počas trvania náhradnej osobnej starostlivosti, najdlhšie však do dovŕšenia plnoletosti dieťaťa, poukazovali výživné úradu práce, sociálnych vecí a rodiny.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 232 ods. 2 až 4 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.(2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.(3) Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.(4)

19. Súd z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľov na zvýšenie výživného je z časti dôvodný a rozhodol tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na oprávneného Q. zo sumy minimálneho výživného na sumu 95,- eur mesačne, a to odo dňa podania návrhu, t.j. od 5.6.2017.

20. Pri rozhodovaní o zmene výživného súd porovnal okolnosti dôležité pre určenie výživného, a to v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj nového rozhodnutia a zisťoval, či sa podstatne zmenili a či ide o zmenu, ktorá je spôsobilá privodiť potrebu novej úpravy vyživovacej povinnosti. Súd dospel k záveru, že od ostatnej úpravy výživného rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 37P/4/2014-85 zo dňa 10.11.2014 došlo k podstatnej zmene pomerov na strane oprávneného na výživné odôvodňujúcej zmenu výšky vyživovacej povinnosti otca na neho.

21. K podstatnej zmene pomerov na strane medzičasom plnoletého Q. prišlo z dôvodu jednak uplynutia skoro troch rokov od času poslednej úpravy, nakoľko došlo k fyzickému dozretiu Q. a k zvýšeniu nákladov na jeho stravu, hygienické potreby, oblečenie, kultúru. Súd pritom za odôvodnené pravidelné priemerné mesačné výdavky na medzičasom plnoletého Q. považoval celkovo sumu cca 272,- eur mesačne vychádzajúc z rozpisu výdavkov na čl. 21 a prihliadnuc na obvyklé bežné výdavky chlapca/muža vo veku oprávneného na výživné (strava doma 120,- eur (4 eurá na deň x 30 dní)), strava v škole 27,- eur, oblečenie a obuv 50,- eur, hygiena 20,- eur, bývanie 55,- eur (plyn 97,- eur + elektrina 27,- eur + internet 16,60 eur + voda 25,- eur = 165,60 eur deleno 3 osoby v domácnosti). Okrem uvedeného však prišlo k podstatnej zmene pomerov aj v súvislosti s nástupom Q. na Strednú odbornú školu, čím sa zvýšili náklady na školské potreby, knihy a ďalšie výdavky spojené so štúdiom, keď Q. navštevuje viaceré kurzy, ktoré sú súčasťou výučby, ale sú hradené samostatne (baristický, barmanský a pivársky kurz, celkom v sume 210,- eur). Má tiež osobitné výdavky na kuchársky odev (60,- eur), zdravotnú obuv (50,- eur), iné kuchárske pomôcky (kuch. nože, škrabky a pod.). Taktiež má pravidelné výdavky v súvislosti s praxou kuchára v sume cca 35,- eur mesačne. Príjmy domácnosti oprávneného na výživné, o ktorého sa starali do jeho plnoletosti formou NOS jeho starí rodičia, v ktorých domácnosti žije aj naďalej, sú pritom nízke, keď v súčasnosti žijú starí rodičia spolu s Q. len zo starobného dôchodku starého otca v sume cca 600,- eur mesačne, keď stará matka nemá aktuálne zamestnanie, ani nárok na žiadne dávky, v roku 2017 zarábala do novembra cca 200,- eur mesačne v hrubom. Matka oprávneného na výživné platí pravidelne výživné v sume 50,- eur mesačne. Má okrem maloletého dve ďalšie vyživovacie povinnosti a je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi v sume 183,90 eur mesačne. V záujme zabezpečenia potrebnej výživy oprávneného na výživné preto bolo, aby sa na nej podieľal otec vo zvýšenej miere ako v sume minimálneho výživného, preto súd považoval za potrebné zvýšiť doposiaľ stanovené výživné. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na to, že otec sa o oprávneného na výživné dlhodobo nijako nezaujíma, nestretáva sa s ním, neprejavuje o neho nijaký záujem. Od roku 2007, t.j. od zverenia do NOS starým rodičom až doposiaľ bolo otcovi stanovené prispievať na Q. len vo výške minimálneho výživného, nakoľko jeho pobyt a pomery sa nepodarilo zistiť. Súd však má za to, že nezaujem otca o syna a jeho absolútne pasívny prístup, vyjadrujúci nulovú mieru rodičovskej zodpovednosti za svoje dieťa nemôže byť na ujmu oprávneného na výživné. Súd preto vychádzal pri ustáľovaní jeho schopností a možností z toho, že v prípade otca ide o muža vo veku 43 rokov, u ktorého súd nemal nijakým spôsobom preukázané žiadne zdravotné problémy, ani iné dôvody, pre ktoré by nebol schopný pracovať, ktorý

nepoberá žiadne štátne sociálne dávky, nie je registrovaný ako nezamestnaný, nemá iné vyživovacie povinnosti, a preto pri určovaní výšky primeraného výživného vychádzal z jeho potenciálneho príjmu, a to zo sumy minimálnej mzdy v SR, ktorá bola v roku 2017 v sume 374,- eur v čistom. Súdu sa nepodarilo zistiť, či sa otec maloletého zdržiava na Slovensku alebo v zahraničí, avšak pre prípad jeho zamestnania, či pobytu v zahraničí možno predpokladať skôr vyššiu úroveň príjmových a finančných pomerov. Súd poznamenáva, že ak by aj otec, ak je reálne v zahraničí, zamestnaný nebol, skutočnosť, že tam zostáva a nevrátil sa do Slovenskej republiky, aby si hľadal prácu tu, možno vykladať len na ťarchu otca, ktorý by mal využiť všetky možnosti, aby sa zamestnal a mohol tak platiť výživné na svoje dieťa. Taktiež súd poukazuje na skutočnosť, že už od roku 2007 je vyživovacia povinnosť otca stanovená na úrovni minimálneho výživného, pričom vzhľadom na celkový vývoj životnej úrovne je odôvodnené predpokladať, že došlo aj k zvýšeniu príjmu otca za uvedené obdobie. Zároveň súd poukazuje aj na to, že stanovená výška výživného 95,- eur mesačne predstavuje 25% z čistej mzdy 374,00 eur (pri výške minimálnej hrubej mzdy v SR v roku 2017 vo výške 435,- eur). Za primerané výživné sa pritom v súdnej praxi považuje výživné predstavujúce 20 - 25 % z čistého mesačného príjmu rodiča. Súd volil výživné na hornej hranici stanoveného rozpätia vzhľadom na vek oprávneného, charakter jeho štúdia a celkové potreby a majetkové pomery jeho domácnosti, ako aj skutočnosť, že otec sa o neho nijako nestará. Súd je pritom názoru, že je dôvodné očakávať, že otec, ak by vynaložil primeranú snahu, bol by ako muž v produktívnom veku, žijúci v Trnavskom kraji, schopný nájsť si zamestnanie s hrubým mesačným príjmom vo výške minimálnej mzdy uvedenej vyššie. Bolo by proti záujmu dieťaťa, aby súd prihliadal na oficiálnu nezamestnanosť otca v rámci SR, resp. súd musí prihliadať na to, že otec je (v rámci SR) nezamestnaný dobrovoľne a to už dlhé roky. Je povinnosťou rodiča starať sa o výživu svojho dieťaťa a vynaložiť všetko úsilie, aby dosahoval príjmy, z ktorých jeho výživu zabezpečí. Výšku výživného uloženého otcovi v sume 95,- eur mesačne považuje súd vzhľadom k vyššie uvedenému za primeranú a v možnostiach otca.

22. V dôsledku určenia výživného odo dňa podania návrhu, súd vyčíslil nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 5.6.2017 do 31.1.2018, ktorý činí 541,63 eur (za obdobie od podania návrhu do 31.1.2018 mal otec dať 760 eur - za toto obdobie dal, resp. bolo uhradené náhradné výživné 27,13 eur za mesiac jún a 27,32 eur mesačne za mesiace júl 2017 až január 2018). Súd z dôvodu vyššej sumy nedoplatku povolil otcovi splácať nedoplatok v splátkach po 20,- eur spolu s bežným výživným, s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

23. Týmto rozsudkom súd vo výroku III. zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 37P/4/2014-85 zo dňa 10.11.2014 v časti výšky bežného výživného otca na medzičasom plnoletého Q. a v časti určenia platobného miesta, nakoľko keďže Q. medzičasom nadobudol plnoletosť vypláca sa výživné už priamo k jeho rukám.

24. Keďže navrhovatelia žiadali zvýšenie výživného na sumu 100,- eur a súd výživné otca zvýšil na sumu 95,- eur, vo výroku IV. rozsudku návrh vo zvyšku zamietol.

25. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a doplňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 48 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z.).